Willibrord Magazine

In dit nummer:

Een bijzondere roeping, op stage in Duitsland, de vorming van de seminaristen en meer...

Tijdschrift voor de gebedskring en vrienden van het Grootseminarie St. Willibrord

Nummer 2 • Jaargang 28
Voorjaar 2026

katholiek nieuwsblad

Een traditie van eeuwen tegenover de waan van de dag

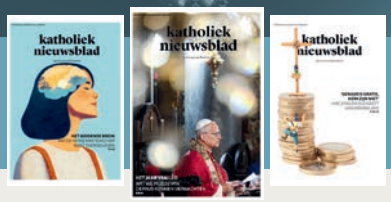

ONTDEK MEER SCAN CODE

BLIJF BIJ, LEES KN!

- Katholiek nieuws, verdieping en inspiratie
- Mooie interviews, prikkelende columns en meer
- Elke twee weken in de bus of in de app; dagelijks online

Meer weten? Ga naar **kn.nl/abonnementen**

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

info@deboog.nl
www.deboog.nl

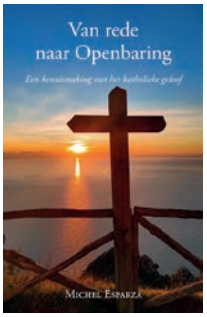

Van rede naar Openbaring - Een toegankelijke inleiding tot het katholieke geloof, vertrekkend vanuit de menselijke rede. In vier sessies behandelt de auteur grote levensvragen: het bestaan van God, het kwaad, het leven na de dood en de weg naar heiligheid. Hij laat zien dat geloof geloofwaardig is én betekenis geeft aan geluk. Voor iedereen die open wil nadenken over de zin van het leven en het christelijk geloof.
Michel Esparza, 154 blz., 14,75
E-boek: 9,50

Inleiding tot het geestelijk leven - Dit heldere en inspirerende boek toont gebed als het hart van het geloof. Ontdek de bijbelse wortels van mondgebed, meditatie en contemplatie, en verdiep je in geestelijke groei via de lectio divina en het Onze Vader. Naast praktische wijsheid over vasten en aalmoezen biedt de auteur inzicht in de strijd van het gebed. Het is een uitnodiging om in vriendschap met Jezus te leven en Gods liefde te ervaren.

Brant Pitre, 368 blz. 22,75

Voor meer informatie over boeken van de Boog:
www.deboog-uitgeverij.nl – info@deboog.nl

Notariskantoor Voorhout

Eerlijk advies, toegankelijk voor iedereen.

Familierecht | Onroerend goed | Ondernemen | Kerkelijk recht

www.notariskantoorvoorhout.nl
Herenstraat 49, 2215 KE Voorhout | 0252-215573

administraties

MTL Administraties

Ondersteunt en helpt ondernemers met de boekhouding in het MKB

- Het inboeken van de administratie
- (eventueel) debiteurenbeheer
- Aangifte omzetbelasting
- Jaarrekening opstellen
- Aangifte inkomstenbelasting

Tevens kunnen wij de loonadministratie voor u verzorgen.

MTL Administraties
Postbus 1343 • 1500 AH • Zaandam
Telefoon: 06 26 298 001
Email: info@mtladministraties.nl

Actie:
Op vertoon van deze advertentie ontvangt u **10% korting** op uw eerste factuur.

Grootseminarie
St.Willibrord
Bisdom Haarlem-
Amsterdam

Inhoud

Nummer 2 • Jaargang 28
Voorjaar 2026

3
Woord van de rector

4
Blokcolleges-Missiologie en Joodse feesten

5
'Een seminarist ontvangt zijn basisformatie slechts eenmaal!'
In gesprek met oud-vicaris Bruggink

6
Even voorstellen... Nieuwe seminarist Wouter van Voorst over zijn roeping

7
Meewerken aan de 'Missio ad Gentes'
Seminarist Emil Serpa de la Ossa over zijn stage-periode in Duitsland

9
Op familiebezoek in Canada
Seminarist Nico Vennik over zijn ervaringen

11
De aankondiging van de Heer. Pater Ward Biemans over het bijzondere hoogfeest van 25 maart

12
'Elke dag is voor ons een cadeau'
Interview met leden van de gebedskring

Foto's voorzijde
Boven: Seminaristen van de gemeenschap uit Heiloo op bezoek bij Rolduc voor blokcolleges
Rechts: Seminarist Emil Serpa de la Ossa tijdens een viering

Woord van de rector

Door rector J. de Wit

Bouw mijn Kerk op!

Bovenstaande is het thema dat dit jaar door het interdiocesaan roepingen overleg (IRO) gekozen is voor Roepingenzondag 2026, dit jaar vallend op zondag 26 april, de zondag van de Goede Herder. Ook al zijn dit misschien niet de exacte woorden die de heilige Franciscus in het kleine vervallen kerkje (de *Portiuncula*) nabij Assisi hoorde van de Heer, de strekking blijft echter toch sterk dezelfde. Waarschijnlijk is een meer letterlijke vorm: "Ga en herstel mijn huis." Paus Leo XIV heeft als vervolg op het Jubeljaar van de Hoop, het jaar 2026 uitgeroepen tot een "Speciaal jaar rond de heilige Franciscus". Dit naar aanleiding van de 800e verjaardag van zijn overlijden, zijn overgang naar het hemels Vaderland. De paus wil met het uitroepen van dit speciale jaar vooral de Vrede centraal stellen. Deze heilige die de vrede van Christus zo diep leefde in zijn hart mag ons inspireren om in vrede met God te leven, vrede met de mensen om ons heen, en vrede met de hele schepping. Een vrede waar de wereld zo behoefte aan heeft, in deze tijd niet minder dan in de tijd van deze heilige, misschien nog wel veel meer. Veel mensen leven zonder God, met grote gevolgen voor de moraal, en ook blijven de oorlogen, in het bijzonder deze in Oekraïne en recent het Midden-Oosten, maar aanhouden. Laten wij voor deze vrede blijven bidden en, met als inspiratie de heilige Franciscus, ons leven steeds meer conform maken aan Christus, de Gever van de Vrede zelf. Op deze wijze komt Hij op de dag van zijn Verrijzenis, die we binnenkort ook weer mogen vieren, de zaal van het laatste avondmaal binnen: "Vrede zij u". Een vrede die Hij middels zijn dood en verrijzenis voor ons 'verkregen' heeft, de verzoening die Hij voor ons bewerkt heeft. En Hij zendt zijn apostelen uit om deze vrede, deze verzoening te verspreiden: "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u". En Hij schonk de Heilige Geest om dit dienstwerk te volbrengen. Laten wij allen proberen mensen van vrede te zijn in deze wereld die hier zo naar snakt. En laten we blijven bidden om arbeiders voor de oogst, in het bijzonder voor priesters, maar ook voor alle andere medewerkers van de vrede: diakens, religieuzen en vele andere mensen die zich ieder op hun eigen wijze hiervoor inzetten. Bouw mijn Kerk op, bouw mijn huis weer op, werk aan de vrede in onszelf, in de Kerk en in de wereld, hiertoe roept Christus (en de paus) ons op, in dit jaar speciaal gewijd aan de heilige Franciscus.

Zalig Pasen!

Blokcolleges - Missiologie en Joodse feesten

In februari hebben wij na onze examenperiode twee weken blok colleges mogen volgen. In deze periode bestuderen we intensief één thema per week, met bijzondere gastsprekers of docenten die niet een geheel semester beschikbaar zijn.

Door Niels Bleeker

Dit jaar volgden we een blok college-week in Rolduc, Kerkrade, met als thema 'Missiologie en Evangelisatie'; de tweede week bezochten we het Redemptoris Mater seminarie (te Nieuwe Niedorp) voor een cursus over de Joodse feesten. Voor enkelen van ons was het de eerste keer om het seminarie van het zuidelijk gelegen bisdom Roermond te mogen bezoeken. Het is een prachtig oud abdijcomplex dat nu voor verschillende exploitanten dienst-doet. Een van de vleugels huist het diocesaan seminarie waar we welkom zijn geheten door rector Hendriks en studiebegeleider Rohling. Deze laatste had de week georganiseerd, waarvoor we hem zeker dankbaar zijn. In vier dagen hebben we een scala aan interessante personages mogen ontmoeten en hun woorden kunnen beluisteren. Daartussen waren de directeurs van 'Missio' uit België en Nederland. Zij spraken ons toe over hun werk voor deze pauselijke organisatie en gaven ons enkele Bijbelse grondslagen voor de missie. Dit is namelijk geen bijzaak van de Kerk, als één van haar vele taken of bezigheden, maar raakt aan haar natuur. Christus onze Heer was zelf continu onderweg, evangeliserend, terwijl Hij bij zijn Hemelvaart de apostelen de duidelijke opdracht gaf om 'over de hele wereld uit te gaan en het evangelie aan heel de schepping te verkondigen' (Mc 16:15). Tijdens de week kregen we voorbeelden van grote verkondigers die deze opdracht met kracht hebben nageleefd. De eerste is wel mgr. Schraven, een Nederlandse pater Lazarist die in China de marteldood heeft ondergaan, nadat hij een grote groep vrouwen had beschermd. Zij waren immers gewild door Japanse troepen, maar door het optreden van deze bisschop hebben zij niet gedurfd ook maar één van deze vrouwen voor zich te nemen. Het missioneringswerk van mgr. Schraven is daartoe bekroond met het martelaarschap, hij en enkele metgezellen. Een tweede voorbeeld is Mill Hill pater Frans Meulemans die wel 40 jaar in Kameroen heeft gemissioneerd en in eigen persoon vele sterke getuigenissen heeft kunnen delen. Zijn evangelisatie bestond ten eerste voornamelijk uit ziekenzorg en onderwijs, maar mettertijd raakte men steeds meer geïnteresseerd in wat hem nou dreef tot zo'n grote liefdadigheid. In die momenten zag hij de kans om Christus te verkondigen, omdat het Gods Liefde was die hem motiveerde tot zijn werken van barmhartigheid. De pater getuigde met een cassettebandje met zijn eigen evangelie-vertaling in lokale taal. Dit werd door velen beluisterd en zo heeft het Woord vele harten kunnen raken. Al met al was het een prachtige week in het zuiden. Juist meer naar het noorden, in Nieuwe Niedorp, ontvingen wij in de tweede week een cursus over de Joodse feesten in de Heilige Schrift en hun verband met het Nieuwe Testament. De vurige leraar José David toonde ons eerst

de oude wortels van de feesten, uit nomadische of agriculturele sferen. Deze feesten kregen echter door de Openbaring een geheel nieuwe betekenis. Zo ontstonden de Sabbat, Pesach, Yom Kippur en andere grote herdenkingen. Door de viering herinnerde men zich Gods grote daden, bracht de huidige noden in gebed bij de Heer en werd de uiteindelijke verlossing weer in het vizier gebracht. Met de komst van Christus krijgt elk van deze feesten zijn nieuwe en definitieve betekenis. Onze Heer is immers ons Paaslam, een lam zonder vlek of smet, geslacht voor de verzoening tussen God en mens. En Hij is verrezen op de achtste dag, waarmee de herschepping en het Messiaanse tijdperk zijn ingeluid. We danken de rectoren en seminaristen voor hun gastvrijheid!

‘Een seminarist ontvangt zijn basis-formatie slechts eenmaal!’

Recentelijk had ik het genoegen om Mgr. Bruggink te interviewen over zijn tijd als rector van het Grootseminarie. Na diezelfde morgen nog door de oud- vicaris onderricht te zijn in de vakken Priesterlijke Spiritualiteit en Catechismus en na gezamenlijk een sober middagmaal voor Aswoensdag genoten te hebben, kon het interview in de woonkamer van het seminarie aanvangen.

Door Julian Dahy

Het moet zo’n zestien jaar geleden zijn geweest dat voormalig bisschop Mgr. Punt aan de destijds pastoor-deken Gerard Bruggink het onverwachte verzoek deed om binnen afzienbare tijd rector te worden van het Grootseminarie, dat toen nog gevestigd was op De Tiltenberg te Vogelenzang. De voormalig pastoor van Hilversum genoot in die periode van een prachtige tijd als herder van de plaatselijke St. Vituskerk en had een vruchtbare periode achter de rug waarin hij dicht bij de parochianen kon staan in het pastoraat. Hij was hier erg gelukkig en wilde hier graag blijven. Toen de bisschop hem echter enkele weken later nog eens het verzoek voorlegde, stemde hij in. Hij werd benoemd tot parttime rector van het Heiligdom te Heiloo om daarnaast aan zijn proefschrift te kunnen werken. Na de benoeming van de toenmalige rector Hendriks tot hulpbisschop volgde in januari 2012 zijn benoeming tot rector van het Grootseminarie, van De Tiltenberg en tot vicaris voor opleidingen. Dit betekende de zorg voor een grote groep jongemannen op weg naar het heilig priesterschap! Het was een bijzonder fijne periode en erg speciaal om samen met andere verantwoordelijken seminaristen uit meerdere bisdommen te mogen vormen en begeleiden in hun roeping. Oud-rector Bruggink deelde tijdens het interview zijn visie op de vorming van nieuwe lichtingen seminaristen. ‘‘We moeten jonge mensen verantwoordelijkheden geven, anders zullen ze niet groeien. Onze seminaristen moeten geen ‘tieners’ zijn in vergelijking met hun leeftijdsgenoten die dikwijls al bedrijven hebben of gezinnen stichten.” Zo geeft de voormalig rector de seminaristen mee om als jonge priester taken op je te nemen. Daarom zou goed gekeken moeten worden naar de kwaliteiten van elke seminarist, zodat bepaald kan worden hoe de ontwikkeling ná de wijding van een jonge priester eruit kan gaan zien, bijvoorbeeld als het gaat om studie of diocesane taken. Verder werd in het interview benadrukt hoe belangrijk het is om de verkregen verantwoordelijkheden óók weer op tijd af te staan aan een ander, om zo zelf continu in ontwikkeling te blijven en om anderen eveneens de kans te bieden om te groeien. Vicaris Bruggink zou iedere jonge priester willen vragen om in ieder geval iéts buiten het primaire pastorale werk in een parochie te doen. ‘‘Je moet blijvend uitgedaagd worden en oog hebben voor de kansen die er liggen, met name voor de evangelisatie! Ondanks de hoge verwachtingen die de oud-rector lijkt uit te stralen naar de seminaristen, was de kernboodschap dat de ‘basisopleiding’ prioriteit geniet, gezien dat deze periode van intensieve formatie slechts eenmaal geldt. Daarna zou ook een jonge kapelaan in zijn eerste jaren niet te veel extra verantwoordelijkheden op zich moeten nemen zodat hij zich rustig kan ontwikkelen. Vaardigheden die de seminarist en jonge priester moeten verwerven, zijn er natuurlijk vele. Maar het voeren van een goed pastoraal gesprek waarin de nabijheid van God gevoeld wordt staat wel voorop. Aan het eind van het gesprek deelde Mgr. Bruggink zijn mooiste ervaring als rector, namelijk een pelgrimage naar het Heilig Land! Het was bijzonder om daar het geloof te kunnen delen en daar gezamenlijk te mogen vieren. Verder staat hem de mooie kapel op de Tiltenberg nog goed bij en de talloze plechtige liturgieën en aanstellingen die daar in zijn tijd hebben plaatsgevonden.

Oud-vicaris Bruggink

Even voorstellen...

Op 22 januari 1981 zag ik het levenslicht als vijfde in een gezin dat uiteindelijk negen kinderen zou tellen, waarvan één al juicht voor Gods troon. Werk voor Philips had mijn ouders naar Eindhoven gebracht. We waren lid van de Gereformeerde Gemeente, een kleine behoudende geloofsgemeenschap in een grotendeels ex-katholieke stad.

Door Wouter van Voorst

Het geloof sprak me aan. Ik was als kind al bezig met de vraag die Martin Luther ooit had: 'Hoe vind ik een genadige God?' Daar kwam gaandeweg een antwoord op, door bidden, bijbellezen en gesprek. Ik besloot theologie te gaan studeren in Utrecht. Maar de studie was een koude douche van ongeloof. Ze bracht me innerlijk ernstig aan het wankelen. Gaandeweg hervond ik het geloof, maar het was wel veranderd. Het was een beetje in de lucht komen te hangen, alsof het geen rationeel fundament meer had. Maar ik besloot voor mezelf dat geloof zo'n verstandelijk fundament eigenlijk ook niet nodig heeft. Zodoende kon ik verder. Ik werd predikant in Alteveer, bij Stadskanaal. Het was een kleine dorpsgemeente met qua geloofsleven 'van alles wat'. Hier was het dat ik in 2010 trouwde met Marjan, met wie ik nu vier en, als God het geeft, binnenkort vijf kinderen heb. Gaandeweg werd de verhouding tot de mensen steeds beter en ik was gelukkig in mijn predikantsambt. In 2017 diende zich het 500-jarig jubileum van de Reformatie zich aan, het doorbreken van Gods Woord na eeuwen van bijgeloof. Dat moest gevierd worden, toch? Maar toen ik me in deze zaken verdiepte, stuitte ik op een andere visie: de reformatie is eigenlijk een revolutie. Dat beweerde onder andere ene Scott Hahn uit Amerika. Het boeide me en van het één kwam het ander. De katholieke catechismus kwam op mijn bureau te liggen. Voor het eerst in mijn leven gaf ik de katholieke leer een serieuze kans. Tot dan had ik eigenlijk vooral gereageerd op een karikatuur ervan. Ik was ook nooit in gesprek geweest met orthodoxe katholieken. Iemand bracht me in contact met de pastoor van Coevorden, Tjitze Tjepkema. Er was veel herkenning wederzijds. Ook hij was de weg gegaan waarop ik me inmiddels bevond: naar volledige eenheid met de katholieke Kerk. In 2018 namen we harmonieus afscheid van de gemeente in Alteveer. We konden, geleid door de Voorzienigheid, verhuizen naar Coevorden. Ik schreef een boekje waarin ik de katholieke en protestantse geloofsleer met elkaar vergeleek, *Heidelberg en Rome*. In 2021 ging ik over naar de katholieke kerk. Daarna volgde geleidelijk de rest van ons gezin. Marjan wacht nog even af, maar is van plan om eveneens katholiek te worden. We leven mee in de Immanuëlparochie Zuid-Oost Drenthe. We hebben drie, straks hopelijk vier zonen (0, 5, 7, 12 jaar) en één dochter (10 jaar) die zich dapper staande houdt tussen al die jongens. Mensen hebben me regelmatig gevraagd: "Mis je het predikant-zijn niet?" Ondanks al het goede dat ik heb ervaren sinds 2018, is het antwoord bevestigend. De dienst aan het Woord was mijn lust

en mijn leven. Mijn ja-woord bij mijn bevestiging was bedoeld voor altijd. Daarom ben ik naar (toen nog) bisschop Van den Hout gegaan en heb hem gevraagd naar de mogelijkheden om als diaken te dienen. Hij informeerde vervolgens of ik het priesterschap helemaal uit sloot. Omdat ik dat niet deed, bracht hij me op een weg van bezinning. Daar kwam uit dat ik het priesterschap, hoewel met schroom, zou willen nastreven. Begin 2025 mocht ik, na toestemming vanuit Rome, in Heiloo op het seminarie beginnen. Gedurende drie jaar zal ik voor 66% studiebelasting op me nemen. Mijn ervaringen zijn heel positief! Vaak ben ik drie dagen achter elkaar op het seminarie en ik geniet dan enorm van het gemeenschappelijk leven, zowel qua devotie als qua gezelligheid. Het getrouwd-zijn is natuurlijk wel 'een dingetje'. Mensen binnen en buiten de Kerk reageren er heel verschillend op. Sommige mensen beginnen meteen het celibaat aan te vallen en verwachten dat ik daarin meega. Anderen vinden het verwarrend: een priester hoort toch niet getrouwd te zijn? Eerlijk gezegd genoeg voel ik me bij deze mensen meer thuis. Inderdaad, het celibaat geeft niet alleen grotere beschikbaarheid, maar is ook een kostbaar onderpand van de eeuwige Toekomst. Het is met goede reden dat de Kerk dit verplicht heeft gesteld. Wel zijn er wereldwijd enkele honderden getrouwde priesters. Veelal behoren zij tot de oosterse Kerken of zijn het voormalige anglicaanse geestelijken. Mijn priesterschap, als God het geeft, zal niet de rijkdom van het goed beleefde celibaat kennen. Gelukkig staat daar wel tegenover dat Marjan me steunt op alle mogelijke manieren.

Meewerken aan de 'Missio ad Gentes'

De priesterstudenten van de Neocatechumenale Weg gaan na het afronden van hun theologische studie enkele jaren op itinerantie om ervaring in de praktijk op te doen. In dit artikel laten we Emil Serpa de la Ossa aan het woord.

Door Emil Serpa de la Ossa

Mijn naam is Emil. Ik kom uit Colombia en ben 34 jaar oud. Ik ben seminarist van het bisdom Haarlem-Amsterdam. Dankzij God heb ik mijn studies filosofie en theologie inmiddels afgerond. Op dit moment bevind ik mij in een periode van missionaire stage. Momenteel ben ik in Augsburg (Duitsland), waar ik als socius samenwerk met een priester. Samen begeleiden wij vijf gezinnen die zich hier hebben gevestigd in het kader van de "Missio ad Gentes". Dit is een evangelisatie missie die zich richt op mensen die Christus of het Evangelie nog niet kennen, of die daar tegenwoordig weinig tot geen contact meer mee hebben. Door het contact met buren, collega's en via de school van hun kinderen komen veel mensen opnieuw of voor het eerst in aanraking met het geloof. Met de gezinnen vieren wij samen het Woord van God en de Eucharistie. Daarnaast houden wij regelmatig een retraite. Naast deze pastorale taken help ik de gezinnen ook praktisch waar dat nodig is, bijvoorbeeld bij schilderwerk, verhuizingen of andere klussen in en rond het huis. Samen met de priester ben ik enkele keren naar Italië en naar verschillende steden in Duitsland gereisd om daar retraites te volgen die gericht zijn op evangelisatie. Op 20 januari had ik bovendien de bijzondere gelegenheid aanwezig te zijn bij een audiëntie met paus Leo XIV. Hij sprak tot catechisten, gezinnen, priesters en seminaristen van de Neocatechumenale Weg. Het was zeer bemoedigend en een grote vreugde om zijn woorden te mogen horen. Na Pasen ben ik van plan met mijn medestudenten de weg van Santiago de Compostela te lopen, hopend dat God hier ook in zal voorzien. Tot slot wil ik u allen nogmaals hartelijk danken voor uw gebed en steun aan ons seminaristen en daarmee aan de Kerk. Moge God de Vader u allen zegenen en beschermen.

Misintenties

Het is mogelijk heilige Missen te laten lezen in het seminarie te Heiloo. De misstipendia komen ten goede aan de priesteropleiding. Voor iedere intentie wordt voor zover mogelijk een aparte H. Mis gelezen. We kunnen niet garanderen dat de Mis gelezen wordt op de dag die u aangeeft, al doen we daar wel ons best voor. Richtbedrag voor de stipendia is € 10. U kunt het bedrag overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie o.v.v. misintentie. De misintenties kunt u sturen naar rector J.C.J. de Wit, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo.

Bidt u mee om roepingen?

Het Grootseminarie nodigt u uit om de priesteropleiding te ondersteunen en deel te nemen aan de gebedskring van de opleiding. Wilt u meedoen? Geef u dan op als lid. Het verplicht u tot niets, behalve tot gebed. U ontvangt dan de gebedskaart thuis en met enige regelmaat het Willibrordmagazine, met informatie over het seminarie. Ook wordt u uitgenodigd voor de jaarlijks terugkerende gebedsdag. U kunt zich opgeven met onderstaande antwoordstrook. Bij voorbaat dank voor uw gebed.

Uw steun aan Het Grootseminarie

Bent u ook bereid de opleiding en vorming van nieuwe priesters financieel te ondersteunen? Uw gift is zeer welkom. U kunt uw gift overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie. Bij voorbaat hartelijk dank. Voor giften vanuit het buitenland heeft u de volgende bankcode (BIC) nodig: INGBNL2A

Priestervakantie zomer 2026 Medernach, Luxemburg

Maandag 3 augustus t/m dinsdag 11 augustus

Alle priesters zijn van harte uitgenodigd voor de priestervakantie naar Medernach in Luxemburg. Deelnemers krijgen een eigen kamer met douche en toilet en halfpension aangeboden. De kosten zijn **€ 710** exclusief vervoer. Het aantal plaatsen is beperkt. Opgave kan tot 1 juni 2026 per e-mail via pklaver@willibrordseminarie.nl. Contactpersoon is de heer P. Klaver, bereikbaar via telnr. 072-505 1073 tijdens kantooruren. Meer info: willibrordseminarie.nl

Buro **Marcel van der Lubbe**

Voor al uw financiële zaken
mvdlubbe@planet.nl
of kijk op **www.mvdl.eu**
Telefonische info:
06 5473 2032

JA, **ik wil graag meebidden om (nieuwe) priesterroepingen en word lid van de gebedskring.**

Dhr/Mevr.: .....

Straat & huisnummer: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

E-mail: .....

Deze strook kunt u opsturen naar: **Grootseminarie St. Willibrord, Antwoordnummer 85131, 1850 VA Heiloo.**
U kunt zich ook telefonisch opgeven via 072-505 1073 of e-mailen naar info@willibrordseminarie.nl

Colofon

issn 1875-550x

Uitgave • Grootseminarie St. Willibrord van het RK bisdom Haarlem-Amsterdam, gevestigd te Heiloo (voorheen bekend als De Tiltenberg in Vogelenzang).

Redactie • Niels Bleeker, Julian Daly, Richard Numan, Pieter Klaver

Grafisch ontwerp • Impulsar
Druk • Vanderperk Groep
Oplage • 3.600

Contact • Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo
T 072-505 1288

info@willibrordseminarie.nl
www.willibrordseminarie.nl

Giften • Giften zijn van harte welkom op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie.
ANBI / RSIN-nummer: 824 10 8000

©2026 Het Grootseminarie

Wilt u artikelen overnemen?
Neem dan contact op met Pieter Klaver, pklaver@willibrordseminarie.nl

Op familiebezoek in Canada

Afgelopen kerstvakantie ben ik op bezoek gegaan bij mijn zus en haar familie (mijn zwager en twee neefjes) in Canada. Mijn ouders en mijn broer zijn ook die kant op gegaan om samen Kerst te vieren en getuige te zijn van de doop van mijn neefje (het tweede kindje van mijn zus).

Door Nico Vennik

Allereerst wil ik graag de gastvrijheid benoemen die ik heb mogen ervaren bij mijn zus, maar ook in de parochie daar. Toen ik naar de heilige Mis ging, stond de pastoor de mensen te verwelkomen. Bij mij zag hij een priesterboordje (dat ik draag sinds mijn admissio op 6 oktober 2025). De pastoor vroeg mij of ik ook priester ben, maar ik antwoordde dat ik nog seminarist ben. Hij nodigde mij uit om tijdens de Mis te misdienen, en dat heb ik dan ook elke Mis die ik daar bijwoonde gedaan. Het was mooi om het enthousiasme van de pastoor te zien, evenals de gastvrijheid van de parochianen, die na de Mis geïnteresseerd waren en mij succes met mijn studie wensten. Binnen onze familie zijn wij gewend om Kerstmis te vieren volgens de Poolse traditie, dat wil zeggen: een uitgebreide maaltijd op kerstavond zonder vlees. Ook bij zo'n maaltijd staat gastvrijheid voorop, en mijn zus en zwager hadden onlangs, ondanks een al vol huis, nog twee kennissen uitgenodigd omdat zij anders Kerst alleen met z'n tweeën zouden vieren. Voordat we gaan eten, delen we allemaal persoonlijk een stukje brood (gelijkend op een dunnere grotere hostie) met elkaar en spreken we onze wensen voor de ander aan elkaar uit. Natuurlijk volgde na de maaltijd ook het uitpakken van de cadeautjes. Het is altijd mooi om te zien dat iemand het cadeau waardeert dat speciaal voor hem of haar is uitgezocht, en het is ook bijzonder om zelf cadeautjes te krijgen die met aandacht voor jou zijn gekozen. Tot slot gingen we laat in de avond, toen het buiten donker en stil was, naar de Mis. Op de zondag, het feest van de Heilige Familie, tussen Kerst en Oud en Nieuw, werd mijn neefje, John, gedoopt. Dit gebeurde tijdens de Mis, in het bijzijn van de hele parochie. Het was mooi om te zien dat de ouders het spannend vonden; voor mij ook een teken dat zij beseffen dat het om iets wezenlijks gaat. De doop vond plaats achter in de kerk, op een centrale plek tussen de mensen, waardoor iedereen er op een natuurlijke manier dichtbij stond. Het was sowieso mooi om te zien dat de kerkgemeenschap van mijn zus zeer levendig en actief is. Wanneer je naar de Mis gaat, kom je mensen van alle leeftijden tegen. Tegelijkertijd merk je dat de politiek en de maatschappij in Canada er veel aan doen om het christendom steeds verder naar de achtergrond te dringen. Het lijkt mij dat het in Canada steeds moeilijker wordt om van het geloof te getuigen en er openlijk voor uit te komen. Het was voor mij een bijzonder familiebezoek, waarin ik veel heb mogen meemaken. Ik had niet verwacht dat ik zo hartelijk verwelkomd zou worden in de parochie. Ook voor de vreugde om twee weken bij mijn zus te mogen zijn, ben ik zeer dankbaar. Ik bid nog steeds voor de parochie in Canada en voor het jonge gezin van mijn zus. Moge de Heer hen blijven zegenen en bewaren, hun geloof versterken in tijden van beproeving en hun huis vervullen met vrede, vreugde en vertrouwen.

Onze lieve vrouw ter Nood

Paastriduüm meevieren op het Heiligdom
woensdag 1 t/m zondag 5 april 2026

Dit is een unieke kans om de belangrijkste liturgische dagen van het jaar intensief mee te vieren op het heiligdom.
Naast de mooie vieringen van Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Paaszaterdag en Pasen, zijn er ook verdiepende lezingen (door de rector) en verschillende gebedstijden samen. Ook heeft u de mogelijkheid om op woensdagavond op eigen gelegenheid de Chrismamis mee te vieren in de St. Bavo Kathedraal in Haarlem.

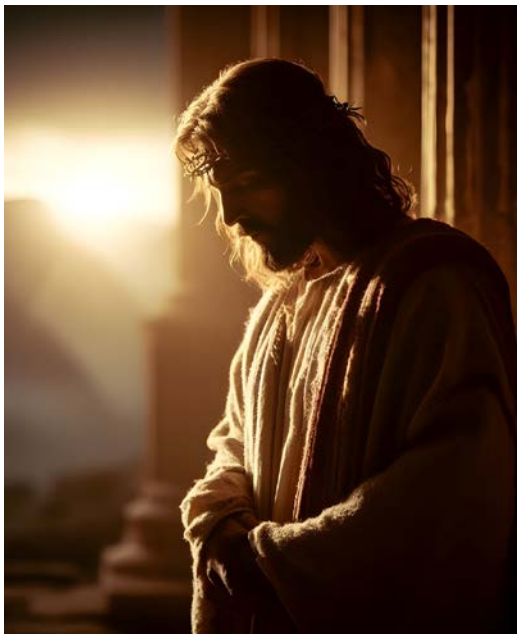

Gun uzelf de rust om zonder afleiding van allerlei beslommeringen thuis, uzelf onder te dompelen en met Jezus mee te gaan van kruis naar Verrijzenis.

Kosten:
Eenpersoonskamer met eigen badkamer en toilet, maaltijden, koffie en thee: € 386,00, exclusief laken– en handdoekenpakket (€11,50)
Studentenkorting: 50%

Retraite: De Heilige Geest, onze helper?
Vrijdag 22 t/m maandag 25 mei 2026

Tijdens deze retraite zal priester C. Mennen dieper ingaan op de Heilige Geest als onze helper.

Kosten:
€ 289,50 inclusief eenpersoonskamer met eigen badkamer en toilet, maaltijden, koffie en thee, exclusief laken- en handdoekenpakket (€ 11,50)
Studentenkorting: 50%

Meer informatie en aanmelden:
olvternood.nl

www.olvternood.nl

De aankondiging van de Heer

Negen maanden voor Kerstmis, dus op 25 maart, viert de Kerk de aankondiging van de Heer aan Maria. De engel Gabriël, zijn naam betekent 'kracht van God', kondigt aan dat de kracht en de wijsheid van God zullen verschijnen in nederige gedaante om de aardse machten te overwinnen.

Door pater Ward Biemans

Gabriël wordt naar Nazareth gezonden, de naam van deze stad betekent 'bloem'. De ware bloem Christus wordt verwekt in de bloem Nazareth, van de bloem, de zalige Maagd en met de bloemen, want in het voorjaar. De engel Gabriël zegt tot Maria dat zij een zoon ter wereld zal brengen die zij Jezus zal noemen, hetgeen 'redder' betekent. Hij zal Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, Zoon van God. De Heer God zal Hem de troon geven van zijn vader David (Lc. 1, 32). Met dit vers worden de twee naturen van Jezus aangeduid, zijn goddelijke natuur als Zoon van God en zijn menselijke natuur als zoon van David. Maar als de engel zegt dat Jezus voor altijd koning zal zijn over het huis van Jacob dan bedoelt hij geen aards koningschap. Christus zelf heeft dit immers ontkend in tegenwoordigheid van Pilatus: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.' Het huis van Jacob moet worden opgevat als eeuwigdurend en niet als aards, want Jezus heerst voor altijd. Zo besluit de engel zijn boodschap aan Maria: 'Aan zijn koninkrijk zal geen einde komen.' Niet alleen als God, maar ook als mens zal Jezus voor altijd heersen en niet alleen over mensen maar ook over de engelen. Dit rijk is eeuwig en zal niet ineenstorten. Maria antwoordt: 'Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord' (Lc. 1, 38). Zij die is uitgekozen om de moeder van de Heer te worden, is zich volledig bewust van haar menselijke toestand en van de eer die zij aan God verschuldigd is. Met heel haar hart verlangt ze dat zijn wil geschiede. De heilige Bernardus zegt hierover: 'De deugd van de nederigheid bevindt zich altijd in het gezelschap van goddelijke genade, want God weerstaat de trotsen, maar aan de nederigen geeft hij genade.' (Jac. 4, 6) Met de aankondiging door de engel vieren we allereerst de komst van Jezus Christus als onze Verlosser. Hij die al bestond voor alle tijden, wordt mens. Hij werd verwekt door de heilige Geest en de kracht van de Allerhoogste. De Drie-eenheid is dus in zijn geheel betrokken bij het besluit van de Vader om zijn Zoon naar de aarde te zenden om ons te redden. Een besluit dat reeds lang werd voorzegd door de profeten. Er is in onze wereld nood aan verlossing, verlossing van eenzaamheid, van ziekte, van oorlog, vervolging, van wanhoop die sommigen ervaren. Het is de Heer die redt, God-met-ons, Immanuel. En de tweede reden voor dit kerkelijk hoogfeest is dat wij de maagd Maria willen eren. Hoewel Maria niet meteen begreep wat haar overkwam, heeft zij geloofd wat haar werd gezegd en heeft zij toegestemd om de moeder van de Zoon van God te worden. Is de groei van ieder kind al een wonder, hoeveel te meer geldt dit voor het Kind dat Maria in haar schoot droeg. Dankzij dit Kind kunnen wij Immanuel, God-met-ons, dicht bij ons ervaren. Jezus is de Middelaar, de persoon die de verbinding vormt tussen de hemel en de aarde, tussen God en mens. Door ons net als Maria over te geven aan Hem, door zijn wil te doen, wordt Hij ook onze Verlosser.

De aankondiging, Leonardo da Vinci, ca. 1472.

‘Elke dag is voor ons een cadeau’

Cor (71) en Gerrie(74) Rutte wonen in Haarlem vlak bij de katholieke Bavo kathedraal. Vaak zijn ze daar te vinden, niet alleen bij de vieringen, maar ook als vrijwilliger. “Wij zijn aanpakkers.”

Door Pieter Klaver

Cor en Gerrie komen beiden uit een ondernemersfamilie in Haarlem en krijgen als kind het katholieke geloof mee. Gerrie: “Mijn vader was niet gelovig, maar mijn opa en oma wel. Zij woonden bij ons in hetzelfde huis. Vooral het geloof van mijn oma maakte als kind indruk op mij. Ze gaf zo veel warmte en aandacht. Zo was mijn oma van jongs af aan al een voorbeeld voor mij. Cor en Gerrie zijn zestien en achttien als ze elkaar ontmoeten op de dansschool. De vonk slaat al snel over en enkele jaren later trouwen ze. De vader van Cor was melkboer. “Het was in die tijd heel normaal. Ik zou de zaak van mijn vader overnemen en ook melkboer worden.” En aldus geschiedde. Na hun trouwen ging Cor op een SRV-wagen rijden en Gerrie bediende de winkel. Cor: “Het was hard werken. Ik werkte wel honderd uur in de week en Gerrie haalde gemakkelijk vijftig uur. Tien jaar lang runden we samen de zaak. Door de concurrentie van de supermarkten werd het echter steeds moeilijker.” Uiteindelijk besluiten ze te stoppen. Cor: “Dat was een moeilijk besluit. Mijn ouders waren er niet blij mee, maar we hadden eigenlijk geen keus.” Cor gaat bij een bank werken en Gerrie kiest voor de ouderenzorg. Samen krijgen ze twee kinderen, Natasja en Michiel. Inmiddels hebben ze vier kleinkinderen. Cor en Gerrie zijn nu beiden met pensioen en o.a. druk met vrijwilligerswerk in de kathedraal. Zo koken ze bij de Alpha cursus, helpen met het schoonmaken van de kerk en zingen in een koor. Cor en Gerrie vormen een goed team. “We vullen elkaar aan en zijn door de jaren heen naar elkaar toe gegroeid.” Cor: “Wat ik bewonder in Gerrie is dat ze van niets iets kan maken. Door aandacht te geven aan mensen ontstaat iets moois. Zo is Gerrie vaak creatief bezig met de kleinkinderen en knutselen ze van alles. Gerrie: “Cor is doelgericht. Als hij iets in zijn hoofd krijgt, dan gebeurt het ook.” In 2018 krijgt Gerrie de diagnose kanker. Dat is het begin van een buitengewoon moeilijke periode. Alleen al aan de behandeling lijkt Gerrie te bezwijken. De artsen geven haar een zeer kleine overlevingskans. Cor: “Het was overleven op de automatische piloot.” Gerrie: “Ik bad, ‘Onze Lieve Heer, help me hier doorheen.’” Tegen alle verwachtingen in komt Gerrie er weer bovenop. “We zijn heel dankbaar, we hebben een wonder gezien. Elke dag is voor ons een cadeau.” Gerrie: “Er is veel om dankbaar voor te zijn. “Toen mijn ouders achteruit gingen, kon ik door mijn werkervaring tot het einde toe voor hen zorgen.” Cor: “En toen mijn moeder op sterven lag, kwam één van de jonge priesters langs voor de bediening. Dat was precies wat mijn moeder gewild zou hebben. Gerrie:

“We zijn heel blij met de priesters in onze parochie-regio. De beginnende priesters brengen een nieuwe frisheid. We merken dat er steeds meer jongeren naar de kerk komen. Ook voor hen is het belangrijk om te zien dat er jonge priesters zijn. Regelmatig loopt er een seminarist stage bij ons. Het is goed dat de studenten tijdens hun opleiding al ervaring opdoen met het pastorale werk in een parochie. We steunen hen van harte.”

Wilt u lid worden van de gebedskring? Het lidmaatschap is geheel gratis!
Op pagina 8 vindt u meer informatie en een invulstrook om u op te geven.